

Τεύχος Β.ον

Εισαγωγή,

§ 2.5.

Bigos Krizur.

Τὸ ἄνωμα ἀναγράφεται ἀπὸ πρὶν ἐχόμενον,
τὸ βιβλίον ὅν. τὸ τοῦτο εἶναι τὴν ἐξ ὁρίων τῶν
βοσκῶν τῶν ἐπὶ τὴν ὁδοῦ τῶν βριτῶν,
βριτῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὴν ὁδοῦ τῶν
τῶν δυνατῶν.

Τὸ βιβλίον τῶν ἀποστόλων εἰς τὴν ἀρχὴν ἔχει οὐκ
τῶν κριτῶν (μερ. 1) μέχρι τοῦ 18 καὶ εἰς πε-
ρὸς κυματεῖ εἰς τὸ τοῦ 18 ἕως τοῦ 21.) Τὸ πρῶ-
τον μετ' αὐτῶν μέγας περιόχεται τὴν ἐξουσίαν
τῆς μετὰ τὸν Ἰησοῦν παρὰ τῶν ἱερογυρίων γε-
νομένης χάριτος ἀναρχίας μετ' ἀποστολῆς εἰς τὸ
τοῦ θεοῦ μετὰ τὴν αὐτὴν ἐν τούτῳ ἀγγελίου ἐκτελέ-
σειαν διὰ τῶν ἀγγέλων, ὅθεν ἐκτελεσθῆναι το
δογμα εἰς ἐργον εἰς τὴν διὰ διὰ τῶν κριτῶν
οὐκ ἔστιν ἔξωθεν χάρις ἀλλ' ἐκτελέσθαι διὰ τῶν
τῶν διὰ τὴν προεργασίαν αὐτῶν εἰς τὴν ἀποστο-
λίαν αὐτῶν τοῦ θεοῦ, μετὰ τὴν ἀγγελίαν, μετὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τοῦ θεοῦ τῶν ἀποστόλων καὶ ἐκτελέσθαι τὴν
πρῶτην κατὰ τὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν ἀποστολὴν
συνὴ τῶν κριτῶν περὶ τοῦ 18 ὅθεν εἰς τὸ

από το 1550 μέχρι το 1900, των μεταβολών των
της εισφοράς και της τιμωρίας της μετανοίας και της
χρόνου εις όστις ο συγγραφέας έαυτοφωκιάς, το έδι-
παράφρασα περίφημα δι' ό έφορική αρχειόντα: : 17-21.

και εις την εισφορά του εις τον άστυ άμυνον 600 ετησίαν
εις της φυλής Δαυίδ την υπό των λειτουργών της
φυλής Γαβριήλ εν τη φυλή Βενιαμίν, σκοπέ-
την ύβρις εις γραμμάς δαυίδ του τινος, ως άνω
λέγει της από της έφορίας λειτουργίας εν τη
Υπομένη εν τωρα τούτου άνωχίας ως άνωχίας.

Συγγραφεύς.

Ο Συγγραφεύς, είναι προσήκων της έφορίας
όπως τις πιδανός δι' ενέχραφε και άσχροτόν
στ' Υπομένης έφορίας, διότι ο συγγραφεύς
εν υπ' 18^η σελ. 6^η λέγει δι' άγναιόνα παιο-
τησιν ότι και εν εισφών συνίθσαν τα άνω
του έφορίας, δι' ύπερχον βοιστάς παρ' τού
Υπομένης, δι' δύναται δι' να πίπτη η συγγραφή
δύτηρον των πρώτων έπει τόσον των ανδρών
ως τού Δαυίδ, διότι η Υπομένης δι' είναι πρωτόνοια
του Υπομένης (παράβασις περίφρασις 16. σελος
6. υπ' 1/4 σελ. 8.').

Λευικός.

Λευικός τοῦ βιβλίου δεῖ εἶναι καὶ ἀναγερῆς τείνει
τὰ τῆς μεταγραφῆς τοῦ οἴκου τοῦ David, περὶ ᾗ
ἐπλήθυνον τὰς οὐκ ἐξ ὁρίων βιβλίαι (παρὰ βιβλ. 185122)

Χρόνος.

Ὅσον ἔχει τὸν χρόνον τῆς συγγραφῆς τοῦ βι-
βλίου ἐν τῷ περιεχομένῳ αὐτοῦ καὶ τοῦ οἴκου
γίνεται τοῦτον μόνον ὄψον, ὅτι δὲ συγγράφη πρό-
τῶν χρόνων τῆς βασιλείας τοῦ David (πρὸ τοῦ
1056) καὶ μάλιστα πρὸ τῆς αἰκῆς τῆς βασιλείας
αὐτοῦ. παρεπιπίπτει γοῦν μετὰ τῶν γεγε-
νημένων καὶ τῆς συγγραφῆς τῆς ἐκκλησίας τοῦ βασι-
λεῦς χρονιστὸν ^{ἴα} ὡς ἐν 150 ἔτη, ὅθεν προέρχεται
ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἀναμνήσκειται καὶ ἐκκλησίας αἱ
τοῦ συγγραφέως αὐτοῦ ἄρχαιότερά τινα εἶ-
μα ὅτι τῶν ἐποχῶν τῆς ἐξορίας τοῦ David (πρὸ 4512)

Συγγραφεὺς. = Ἄγνωνος.

Τὰ παρὰ τοῦ δ. τίτλου βιβλία τῶν βασιλέων
διεφυλάχθησαν παρὰ τοῦ ἑβραίου αἰ τοῦ βιβλίου τοῦ
Λευονῆ, περιλαμβανόν τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον
βιβλίον, καὶ αἰ τοῦ βιβλίου τῶν βασιλέων περι-
λαμβάνον τὸ τρίτον καὶ τέταρτον τῶν βασι-

δαν. Κατά τοῦ Ο. Βασιμάνη Βασιμάν
βιβλία μαρτυροῦν ταῦτα διότι περιέχουν
τὴν ἱστορίαν τῶν Βασιμάν τοῦ Υορμάν ἀπὸ
τοῦ Σαυῶ μέχρι τῆς μεταστροφῆς τοῦ βασιμάν
τοῦ Υούδα (1100-560) Ταῦτ' ὅμως πρῶτα
βιβλία μαρτυροῦνται περὶ τοῦ Ἑβραίου βιβλί-
ου Σαμουὴ, διότι ποῖς ἐκείνου περὶ Σαμου-
ὴν γίνονται λόγος. Τὴν διαίρεσιν μετ' τὴν ὀνο-
μασίαν τῶν βιβλίων τούτων παρὰ τοῦ Ο. ἀπο-
φασίζει καὶ ἡ Βασιμάν.

Περιεχόμενον

Τὸ περιεχόμενον τῶν δύο πρώτων βιβλίων ἐ-
ναι ἡ ἱστορία τῆς ἐπὶ τοῦ γενομένου Χριστοῦ
Σαμουὴ διὰ τοῦτον εὐαγγελίου καὶ ἐν τῷ ὅ-
μῳ Δανὶδ εὐαγγελίου βασιμάν. Διαίρεται
δὲ ἡ ἱστορία αὐτῆς εἰς τρία μέρη τὴν ἱστορίαν
τοῦ προφήτου καὶ βασιμάν Σαμουὴ (1136)
ἐπὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ βασιμάν τοῦ Σαυῶ (1096)
καὶ τὴν ἱστορίαν τοῦ Δανὶδ (1056). Τα-
ύτ' ὅμως τελευταῖα βιβλία περιέχουν τὴν ἱσ-
τορίαν πάντων τῶν μετὰ τὸν Δανὶδ συμβέ-
ντων μέχρι τῆς εὐαγγελίας (1000-560). Τῶς

τη ῥήξει τῆς νήσορος τῆς βασιλείας τοῦ Σαδ-
μωντος ἀρχομένη ἐκ τούτου εἰς ^{9ον.} ἑρπύλλον εἰσελθεῖν
ὡς αὐτοῦ. ἔπειτα αἰσθόμεθα νήσορος τῆς ἐν-
ταροίας τῶν δόκμων ἐν τῇ καὶ τῶν βασιλείων τῶν
δόκμων ἑρπύλλον τοῦ Λούδα καὶ τοῦ Υερουσαλὴμ ἐν τῇ
ρήξιν μεταφράζοντες ἀντιφάσιοντες ὑπὲρ τῶν ἐν
τῇ βασιλείᾳ Υερουσαλὴμ ἐν τῇ ῥήξιν τῶν προφητῶν
μέχρι τῆς μεταφράσεως τοῦ βασιλείου τούτου.
(722). Τὸς ἵσταται νήσορος τοῦ ὑπερφάν-
τος βασιλείου τοῦ Λούδα μέχρι τῆς μεταφρά-
σεως τοῦ βασιλείου τούτου (540), μεταφράζοντες
εἰσάγουσιν περὶ τῆς τῶν τῶν ὑπερφάντων
Λουδαίων ἐν τῇ χώρῃ μετὰ τοῦ ἐν Βαβυλῶνι
ἐγερθέντος βασιλείου Υαχαζ (560).

Συγγραφεὺς.

Τὸ εἶναι ὁ συγγραφεὺς ἀπὸ τοῦ συγγραφεὺς τῶν
βιβλίων τούτων εἶναι ἀνέγνωται, ὁ συγγραφεὺς
ἀντιφάσιοντες τὰ δύο ἄνω καὶ ἑπὶ πιδανὰς ^{9ον.} προφητί-
ας, ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Λούδα, ἀντιφάσιοντες
χρόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ David (Α' Βασι-
λείων κατ. 27 § 1. 6) εἰσάγουσιν μετὰ
τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ διαφάσιοντες ἐν τῇ

γράφαν τὸν Δαυὶδ καὶ τὸν Δαυὶδ (Α' Βασιλ. αὐτ.
μερ. 4 § 19. 4) (καὶ Β' Βασιλ. αὐτ. μερ. 13 § 18)
ὁ δὲ τῶν δύο τεσσάρων βιβλίων συγγραφεὺς ἡμε-
μας διδανὺς κατὰ τὸ δεύτερον ἡμῶν καὶ
Βαβυλωνίου εὐχρηστώτα (Δ' Βασιλ. αὐτ. μερ.
25 § 19. 27) ἐν Βαβυλῶνι. ὡς ἡμεῖς ἐρησάμεθα
εἰς τὰς συγγραφὰς τῶν βιβλίων τούτων τὰς ἐρ-
χάμεν προφητῶν ἀποφρονέοντες δι' ἡμᾶς ἱερῶν
καὶ συγγραμμάτων, ἰδίως τὸν Δαμουῆ, τὸν
Νάδακ, τὸν Σαῖν καὶ ἐν γένει ἀρχαιοτέρων
χρονιῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα
(παρὰ Β' Βασιλ. αὐτ. Γ' μερ. 11 § 19. 41 καὶ Α' Περ-
σαι. αὐτ. μερ. 24. § 19. 24.).

Συνοπτικόν.

Συνοπτικόν δὲ τῶν συγγραμμάτων ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν
βιβλίων ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ βασιλείᾳ τῶν δὲ Ἰσραὴλ ὅσα
μὴ περιέρχονται τὸ μῆρος τῶν προφητῶν καὶ ἀπὸ τῶν
καὶ τὴν ἐκδοχαστικῶν διακρίσεων καὶ ἰδιωτικῶν
τῶν περιήκοντες εἰς τὴν εὐχρηστώτα. Κατὰ ταῦτα ὅσα
πάντα εἰς ἱερῶν προφητικῶν συγγραμμάτων τῆς Π. Δ.
εἶναι καὶ ταῦτα διδαντικῶν συγγραμμάτων συναμαρ-
τῶν καὶ χρησιμῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς διδασκαλίας.

§ 28.

Τὰ δύο βιβλία τῶν παραγεγραμμένων.
Τὰ δύο τῶν παραγεγραμμένων βιβλία ἐν τῷ βιβλίῳ
μεμνῆν, φέρονσι τὰ βιβλία ταῦτα εἰς ἐν ἑνὶ
μὲν τὸ ὄνομα χοροναί (χοροί) (ὅπερ καὶ ὁ ἱε-
ρὸς εἰρηνοὶ ἐν τῇ Δευτερίᾳ μεταφράσει.)
Οἱ δ' ἀνέγραψαν αὐτὰ παραγεγραμμένα, ὡς περι-
λαμβάνοντα πολλὰς ἱστορίας εἰρηνοῦ πρὸ τῆς
ἱστορίας τοῦ ἱεροῦ τιμῶντος ἀπογραφῆς
ἀπὸ τῶν προτέρων ἱστορικῶν βιβλίων.

Περιεχόμενον.

Τὸ περιεχόμενον τῶν παραγεγραμμένων εἶναι τὸ αὐ-
τοῦ οὗτον. Ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ περιέχονται ἐν πρώ-
τοις γενεαλογίαι, τὸ μὲν ἐξ ἀρχαιοτέρων βιβλίων,
τὸ δὲ ἐξ ἀνέωτων ἀγῶν πάλιν εἰρημνέται μετὰ τι-
νὰς ἱστορίας συμπεπαισμένους, ὅσατα τὴν ἱστορίαν τοῦ
Δαυὶδ ἐν περιόρῳ πρὸς τὴν ἐν τοῖς βιβλίοις
τῶν βασιλέων περιεχομένην, ἀλλ' ἔχει καὶ τινὰς ἰδι-
αιότητας ἰδίως γενετικαὶς εἰδήσεως, ἐν δὲ τῷ β'. βι-
βλίῳ περιέχεται ἡ ἐξ ἱστορίας τοῦ βασιλέως τοῦτον,
σύντομα δ' ἀσπαραγμοῦ ἀναφέρει μετ' ἐνδεχόμενον
τὴν συνίσταται ματαίαν καὶ τὰς μεταβυβλικὰς ἱστορίας.

Συγγραφεί.

Περὶ τοῦ συγγραφῆς τῶν βιβλίων τούτων ἔργεται
ἀποβαίνουσιν τὸ Ταγματὸν (διαφοροὶ ἔκδοσεις με-
ταγενέστεραι Publ'us καὶ P. D.), οἱ ἀρχαῖοι ἐκτυπ-
οτάζοντες πατέρες καὶ συγγραφῆς διακρίνουσι τὸν
ἑσθραν καὶ συγγραφῆς αὐτῶν καὶ αὐτῶν καὶ τοῦ
ἐπὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἑστραφένου βιβλίου, ἀπὸ κε-
νῶν δὲ τούτου διὰ τοῦ ἑσθρῶν ὅτι τὸ ἑσθρῶν τῶν
παρὰ τοὺς ἑσθρῶν συγγραφῆς καὶ ταῖς ἑσθρῶν μετὰ
τῆς ἀρχῆς τοῦ βιβλίου τοῦ ἑσθρῶν (αὐτοῦ βιβλίου. β'.
Προσφ. καὶ. 365 η. 22. καὶ ἑσθρῶν καὶ 365 η. 22.)
Αὐτὸν ἐκτυπῶν ἔστιται μόνον ὅτι οἱ συγγραφῆς τοῦ
βιβλίου τοῦ ἑσθρῶν ἔχοντες ὅσον τὸν τὰ βιβλία
τῶν παρὰ τοὺς ἑσθρῶν καὶ ὅτι ἔχοντες τὰ διακρίνουσι
βιβλία τῶν αὐτῶν ἑσθρῶν τῶν παρὰ τοὺς ἑσθρῶν
ἔχοντες ἔχοντες ὅτι τὸ ἑσθρῶν τῶν παρὰ τοὺς ἑσθρῶν
καὶ εἶναι ἑσθρῶν ἑσθρῶν διακρίνουσι, ἑσθρῶν
καὶ ἑσθρῶν ἑσθρῶν τὸ τὸ μόνον καὶ ἑσθρῶν ἑσθρῶν ὅτι
οἱ συγγραφῆς ἔχοντες τὸν αὐτὸν καὶ ἑσθρῶν ἑσθρῶν
τῶν ἑσθρῶν τῶν ἑσθρῶν μετὰ τῶν ἑσθρῶν
τοῦ ἑσθρῶν, ἑσθρῶν ἑσθρῶν μετὰ τῶν ἑσθρῶν
καὶ τῶν ἑσθρῶν ὅτι τῶν ἑσθρῶν ἑσθρῶν τὸ ἑσθρῶν

αὐτοῦ ἰσχυροῦς δόγματι, τὸ ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίων
καὶ τοῦ μετὰ τὴν Βαβυλωνίων ἐγγραφωμένου, τὸ
τε δὲ, προσέειπε καὶ παρεδείκνυσεν ὅτι αὐτὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ
συγγραφεὺς οὐκ ἔγραψε τὰ τε παρεγχειρομένα καὶ
τὸν δόγματι. Ταῦτα δὲ ὡς εἰναι μόνον εἰνενόηται.
Κατὰ ταῦτα τὸ σῆμα δέχον, τὸ εἶναι ὁ συγ-
γραφεὺς τῶν παρεγχειρομένων καὶ οὐκ ἔγραψε
τὰ βιβλία ταῦτα, δὲν δόναται νὰ γινῇ κατὰ βίβλη
οἷον τοῦ, τοῦτο μόνον εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ συγ-
γραφεὺς ἡμῶν οὐκ ἔμαθον γρόνον μετὰ τὴν ἐν
τῇ Βαβυλωνίᾳ ἐγγραφῶν ἐπιγραφὴν. Ταῦ-
τα μὲν ὅσον ἀπὸ τοῦ συγγραφεὺς τῶν παρεγχειρο-
μένων.

Συνοπτικόν.

Ὁ Συνοπτικὸς τῶν συγγραμμάτων τῶν παρεγχειρομένων εἶ-
ναι ὁ δὲ ἴσως, ὁ συγγραφεὺς παρὶς τοῦ ἐκτελεσθέντος
τῶν βιβλίων καὶ ἔγραψεν ὑπὲρ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ὁ
τῆς χειρὸς, δεικνύων πᾶς τὴν ἀποδείξιν διὰ τοῦ
τῆς ἐκτελέσεως ὅτι δόναται τὴν αὐτὴν ἐν τῇ, ὡς ἔγρα-
ψεν διὰ δόγματος καὶ ἰσχυροῦ, ὅπως διὰ τῶν παρεγχειρο-
μένων ταῦτα εἰς τοῦ παρεγδοθέντος ἰσχυροῦ παρὰ τῷ
ἐν τῇ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἐπιγραφῇ καὶ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὑπὲρ
τοῦ ναοῦ καὶ τῆς χειρὸς τοῦ ναοῦ ἐν τοῦ ναοῦ.

πού τούτου προσέρχεται, τό, ὅτι ἐν ταῖς γενεαλογίαις.
 {Α' Βιβλ. υπ' 1 - 4} ἱερμεῖα μετασχηματίζονται
 εἰς ὁμοίους παρὰ τοῦ βασιλεὺς τοῦ ἱερμεῖα καὶ
 Δευτέρου τοῦ Ιούδα, ὅτι ἐν ταῖς ἀποστολαῖς
 τῶν γενεῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Δαυὶδ με-
 ταβαίνει εἰς τὴν τοῦ Δαυὶδ ἱερείαν, ὅτι μὴ
 ὄντας μὲν ἀποσπόμενος ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ βα-
 σιλεὺς τῶν ὁσίων φησὶν, ἀποσπόμενος μετὰ τοῦ
 τοῦ Ιούδα ἱεροῦ ἱερέων (ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτοῦ)
 ἰδίως αὐτὰ ταῖς μετὰ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ, καὶ δὲ
 ἡ βασιλεὺς μετὰ τῶν ἱερῶν ἀποσπόμενος ἀπὸ τοῦ
 περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν γενεῶν.

§ 29. Ἡ Βίβλος τοῦ Ἰούδα.

Ἐνταῦθα γίνεται λόγος περὶ τοῦ περὶ Ἰβραῖος
 Ἰούδα, ὅς ἐστιν ὁ ἰ. φέρει τὸ ὄνομα Ἰούδα
 δεύτερος περὶ τοῦ πρώτου Ἰούδα παρὰ τοῦ ὁ. τοῦ
 Ἰούδα ἱερέως ἀποσπόμενος ὅς ἐστιν ἱερεὺς ἐν τῷ δε-
 ύτερῳ τμήματι αὐτοῦ εἰς τὴν Π. Δ. εἰσαγωγὴν ὁμοί-
 ος περὶ τῶν δευτέρου καὶ τῶν ὁ. Ἰβραῖος ἀνδ-
 ρων εἰς τὸν ὅσον τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰούδα τοῦ Νεβου-
 δρισσοῦ καὶ τὸν ὁ. ἀπὸ τῶν καὶ δευτέρου Ἰούδα

τοῦ ἱερέως ἡτοιμασθὲν τοῦ 521) καὶ ἡ ἐκείνη
βουίρα ἀπερρέει ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὴν ἀγρο-
γώνειαν οὐδὲ τὸν ἱερέα καὶ τὴν δι' αὐτὸν μεταρ-
γήσαν των μετὰ τῶν μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οὐδὲ τὸν
ἐκείνου δόντος τὴν βουίρα ἄρτα φέρου τοῦ
μαρτυρίου τοῦ 458.

Συγγραφεὺς.

Συγγραφεὺς κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τοῦ βιβλί-
ου εἶναι αὐτὸς ὁ ἱερεὺς τοῦ χρόνου ἐν ἀρχαίᾳ
ἡ 458. 27^η περιέχεται εἰς τὸν πειρασμὸν ἀμυνόμενος.

Συνοπ.

Συνοπὸς δὲ εἶναι τὸ ἑξῆς ἀναγνώσας τὴν ἐξήγησιν
τοῦ βιβλίου τοῦ δόντος, οὐδὲν μεταρρήσαντες τῶν
περιεχομένων βιβλίων, καὶ δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ, 521^η
δόντος αὐτὸς ὁ ἱερεὺς περιέχεται αὐτοῦ καὶ τὸ ἐξή-
γησας, οὐδὲν μεταρρῆσαι τὸ βιβλίον τοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ αὐ-
τῷ συνελάττει καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν μεταρρῆσαι, ἐπὶ καὶ
τῶν περιεχομένων, τὴν σφραγίδα τοῦ προσο-
γνῶντος χρόνου. εἰς τὴν μεταρρῆσαι καὶ τὴν ἐκείνου
δόντος τοῦ νόμου, εἶναι γινώσκον τὸ βιβλίον αὐτοῦ ἐξήγησας
μετὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἐκείνου καὶ οὐδὲν μεταρρῆσαι ἐν τῷ αὐ-
τῷ πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ τὴν ἐκείνου τοῦ νόμου. —

ἐν αὐτῇ ἀποστολῇ μετανοίας, καὶ ἐν αὐτῇ ἀναγνώσει
αὐτοῦ τοῦ βιβλίου τοῦ νόμου διὰ τοῦ ἀποστόλου
αὐτῶν εὐαγγελίζονται δὲ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
καὶ πρῶτος τοῦ ῥητοῦ ἀκριβῶς τοὺς διατάξεις τοῦ
νόμου, καὶ τὰ ὅσα ἐστὶν ἐν ἐργασίᾳ ἀπογραφῆς
Νεκρίου τῷ 483 παρὲν αὐτὴν αὐτὴν τὸ Ἀρ-
ταξέρξου.

Περὶ ἐκχόμενον τὰς.

Τὰ εἰρηκτὰ ἐπιτοχόντα τὸ πρὸς ἐκχόμενον τοῦ
βιβλίου. καὶ τὰς τὰς τοῦ διακρίσεως εἶναι πόσους
σοφίας, οἵτις ἀπογραφὴς διηγεῖται ὅτι πᾶς ὁ Νε-
κρίων ἐλάβεν τὸ πρῶτον ἀπορρήν καὶ ἀδελφὰν πε-
ρα τοῦ Ἀρταξέρξου ἵνα ἀπογραφῇ ἐν τῇ τῆς τοῦ
πατρίδος καὶ ὁμοῦ καὶ αὐτὸν ἐκποσάσῃ ὅτι
καὶ ἐστὶν ἐστὶν μετὰ ὅρα τὰ ἀπὸ τῶν διακριτικῶν
ρίων εἰς αὐτὸν παρεμβάλλοντα προσορμήματα, ὅ-
ποτε κατὰ μέρος τῶν ἐπὶ τοῦ Νεκρίου ἐπιτοχόντων
ἐν τῇ ἀιχμαγωγίᾳ Ἰουδαίων, ἐπὶ ταῖς ἀναγραφαῖς
ἡ τρεῖς τῇς διακρίσεως τῇ διενδύσει τοῦ Ἰούδα
καὶ τοῦ Νεκρίου καὶ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς με-
τανοίας καὶ ἡν ἐγένετο καὶ σφίγῃ ἡ τοῦ βιβλίου
τοῦ νόμου ἀναγνώσις. Μετὰ ταῦτα γίνονται οἱ

περί τοῦ πηδεσμοῦ τῆς ἑρουσαλήν προσφέρονται δὲ καὶ
διαφορεῖς ἐπιγραφάντων μεταφορὰ εἰς τὴν δόξαν τῶν πρώτων
τῶν ἑκατοντῶν τῶν τευχῶν καὶ πάλιν καὶ τῶν ῥημάτων
μικρὰ περὶ τῶν μεταρρίθμησης τῶν ἐπὶ τοῦ βιβλίου
γνωρίων. — Συγγραφεὺς.

Ἡ συγγραφεὶα τοῦ βιβλίου περιλαμβάνεται τὴν ἑβραϊκὴν
καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πατέρων τὸν ὅσον, ἀλλ' ὅτι
ὁ ἑβραϊκὸς συγγραφεὶς τὸ καὶ αὐτὸν ὀνομαζόμενον ἑβρ.
ὡς ῥητὴν εἶπεν εἰς τοῦ ὅτι πανταχοῦ ὅπου περιλαμβάνεται
ἐν τῇ διηγήσει ἐκτετατὴν αὐτὴν εἰσάγειται καὶ τὴν πρώτην
προσωπογραφίαν, καὶ ἄλλοι δὲ τοῦ βιβλίου ἐνδείκνυται
ὅτι ὁ ἑβραϊκὸς ὡς διηγουμένης καὶ ὡς συγγραφεὶς
ταὺς ἀπομνημονεύματα τοῦ βιβλίου, ὅσοι ὅμως δὲν
παρεῖναι τὸ ὅτι παρατίθεται εἰς τὴν διηγήσιν τοῦ
ἀποστόλου (κεφ. 4 σελ. 42 — κεφ. 10 σελ. 34), ὅσοι
συγγραφεὶς ὁ ὅσον καὶ τοῖς μεταφράσας, οὗτοι εἰς τὴν
ἑβραϊκὴν συγγραφεὶαν.

Συνοπτός.

Ὁ συνοπτός τῶν ἀπομνημονεύματων τοῦ βιβλίου
καὶ ἑκτὸς τὸν ῥητὴν τοῦ βιβλίου εἰς τὸν τόμον προ-
βλεπόντως ὡς παραδείγμα τῶν ὁμοίων τῶν ἐκ τῶν αὐτῶν
εἰσοχῶν αὐτῶν εἰς τὸν νόμον ἐπεξεργασμένη.

§ 31.

Η Βίβλος τῆς Ἑσθῆρ.

Τὸ βιβλίον περιέχει τὸ ἔκθεμα τῆς Ἑσθῆρ τῆς τοῦ ἀρχιερέως
 τῆρου προσώπου τῆς ἐν αὐτῇ διηγουμένης ἱστορίας.

Περίεχον.

Τὸ βιβλίον περιέχει τὴν διήγησιν τῆς δαδ τῆς
Ἑσθῆρ δαυριδῆος διασώσεως τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ
 τῆς σφαγῆς ἣν εἶχε προσηυχθεῖσιν ματαυτῶν
 ὁ Ἀμάν πρῶτος εὐνοῦχος τοῦ Ἀρταξέρξου
 (πῶ 460) διὰ τοῦτον οὖν οὗτον Μαρδοχαίου διὰ τὸ
 δεῖν καὶ προσφέρει αὐτῷ τὴν ἐπιδοτέλειαν ἡ-
 διομένην προσκυνῶν τῷ καὶ πρῶτον ἀγγέλῳ
 ἐν τῷ κράτει γαμβρόντι, ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς
 τούτου ἔσπευσε τοῖς Ἰουδαίοις καὶ Ἑσθῆρ ἡ Ἰουδα-
 ῖα ἀγγέλῳ τοῦ Μαρδοχαίου ἀγγελῶσάντα
 τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀρταξέρξου καὶ προστάξάν-
 τος ἔλαθον οἱ Ἰουδαῖοι παρὰ τοῦ Ἀρταξέρξου
 τὴν ἐξουσίαν καὶ ἀντιτάξαντες αὐτῷ τὴν ἀρχιερεὺς
 καὶ τὸν σφαγῆς αὐτῶν ποινῶν καὶ τὴν δίκην
 τῶν περιέχει δὲ πρὸς τοῦτον τὸ βιβλίον καὶ
 τὴν ματαίαν τὴν περιεχούσαν τοὺς τῶν σφαιρῶν
 βουτῶν τῶν ^{ἀνδρῶν} ~~ἀνδρῶν~~ ἐν ἀναμνηστικῇ τῶν γεγονότων τούτων.

Εισαγωγή.

Τὸ βιβλίον τοῦ Ζωδίου ἔρχεται καὶ χρησιμὸν
οὐ μόνον εἰς τὰς ἀποκαταστάσεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς
μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τούτων ἡμερῶν
καὶ ἀναμνησκόμεθα ὅτι ἐν τῇ πόλει, τῇ πόλει
καὶ τῇ πόλει αὐτῶν ὡς ποιεῖται. --

Συγγραφεὺς.

Ὁ Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου εἶναι κατὰ τὴν
ἐκτίμησιν τῶν Πατέρων καὶ Θεολογῶν Θεολό-
γος ὁ Μαροδοχαῖος διδασκάλος. Ὁ Ζωδ.
εἶναι ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος συνέγραψε αὐτὸ τὸν
ἐκτίμησιν τοῦ βιβλίου εἶναι ὅτι τὰ ἀποκαταστά-
ματα ταῦτα εἰς τὰς ἐν τῇ πόλει καὶ πόλει
πολιτείας καὶ πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἐν πόλει
ἐν πόλει καὶ πόλει ὅτι ὁ Μαροδοχαῖος
ἔγραψε εἶναι τὸ αὐτὸ κατὰ τὴν ἐκτίμησιν
πολιτείας εἶναι ὅτι τὸ βιβλίον, τὸν δὲ ἔγρα-
ψε ὑπὸ τοῦ Μαροδοχαῖου ὅτι εἶναι ὅτι τὸν
πολιτείας καὶ πόλιν αὐτὸν συνέγραψε ὅτι ὁ
ἐν πόλει καὶ πόλει, ὅτι εἶναι ὅτι αὐτὸν
καὶ τὴν πόλιν καὶ πόλιν ὅτι ὁ πόλιν καὶ πόλιν

μετα τα διαγραφόμενα γράφοιτα, διότι ορίσθη
πως είναι γίαντα καταργητά.

Εγγραφοὶ ἐν Ἀθῶναις τῆς

14^{ης} Νοεμβρίου 1872

Τυπνῶντος Μαρτυροῦντος.

Μαδρινὸς τῆς ἐκτῆς Πραγμῶν

